

sammenlignet med den af Ministeren foreslaaede Retning. Den vil for Haderups og Feldborgs Vedkommende blive af akkurat lige saa stor Værdi. Det eneste, det ærede Medlem har Ret i, er, at Folk i Haderup og Feldborg faar længere til deres Jurisdiktionsby Holstebro, end naar Jernbanen kommer til at gaa over Aulum, men paa den Maade kan man, hvis man vil sætte sig hen og spekulere derover, finde overordentlig mange Argumenter, som kan tale baade for og imod de Standpunkter, her er fremme.

Idet jeg gentager min Opfordring til Ministeren om uden Hensyn til, hvorledes Afstemningen falder ud, at arbejde videre paa denne Sag, skal jeg paa Trods af, hvad der er sagt imod Flertallets Standpunkt, anbefale begge de Forslag, der er stillede af Flertallet i Udvalget, ligesom jeg kan anbefale det af Ministeren stillede Ændringsforslag.

Mølgaard-Nielsen: Jeg skal ikke forlænge Debatten ret meget, men der er dog kommet enkelte Udtalelser frem, som jeg er nødt til at modsige. Det ærede Medlem fra Herning Westergaard havde, skønt han jo maa være godt kendt der paa Egnen, den Dristighed at paastaa, at der vilde blive 4 Gange saa mange, som kom til at nyde godt af Banen, hvis den førtes over Ørre. Det ærede Medlem nævnedes i den Forbindelse, hvor mange Folk der er i Sinding, nemlig godt 600 Mennesker; men der er to andre Stationer, hvis Afstand fra Sinding er henholdsvis 2 og 2½ km, nemlig Vildbjerg og Skibbild, og som det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) siger, svinger Banen, saa Afstanden til disse to Stationer bliver ikke større, og til Aulum bliver der kun en god halv Mil. Hvad Grove og Simmelkær angaar, er det saa forsvindende faa, ikke 100 i Simmelkær og ikke 50 i Grove, der faar nærmere til Stationen. Jeg ved ikke, hvor Stationen skulde ligge, men det maatte vel være i den ydre Ende af Hodsager Sogn. Naar der saa tales om det lille Hodsager Sogn, maa man dog vide, at der langs med Storaen i Aulum Sogn er mange, som har indtil en Mil op til Aulum Station, og de faar grumme nær til en Station paa den anden Side af Aaen. Jo, mine Beregninger skal nok holde Stik.

Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) gjorde mig opmærksom paa, at jeg maaske har peget for stærkt paa Aulum, men at det er Hodsager og de andre Steder, det mest drejer sig om. Jeg synes, jeg be-

tonede godt nok, hvilke Savn og Ulemper det vilde være for dem, dersom Banen skal føres over Ørre. Nu har de der ventet saa længe paa en Bane, skal de saa have en Bane, hvoraf de ikke kan faa den fulde Nytte, saa synes jeg rigtignok, det er et mislykket Foretagende. I Ørre skulde vi ogsaa helst trække 100 Mennesker fra, som ingen Nytte faar af Banen. Som jeg nævnedes ved første Behandling, ligger ¼ af Ørre Sogns Hartkorn tæt op ad Vildbjerg. Det drejer sig om ca. 100 Mennesker, og de svarer mellem ¼ og ⅕ af Sognets Udgifter, det er dog ingen ringe Ting. Simmelkær har i over 37 Aar haft en Mergelbane, og den har ogsaa gjort sin Virkning i de omliggende Egne.

Der er endnu en Ting, som jeg dog lige vil nævne. Det ærede Medlem fra Herning ved sikkert Besked dermed, og han vil vel ikke bestride Rigtigheden. Der er i Sommer fundet udmærkede Mergel-lejer i Ørre, saa vidt jeg ved ca. 10 Tdr. Land udmærket god Mergel, saa Vanskeligheden ved at faa Mergel er de ude over. Jeg har sagt før og vil gentage det nu, at de har Bil derovre, som kan køre to Gange om Dagen. De bruger den ikke ofte, men Beboere i Ørre, der har Brug for Befordring til Købstaden, kan godt blive befordret til Herning med denne Bil. Det koster kun 1 Kr. 25 Øre, det er en hurtig Befordring, og det er billigere at benytte den, end det er at maatte gaa i Herning hele Dagen.

Hvad Mergelkommissionen angaar, kan jeg godt forstaa det ærede Medlem.

Man taler om, at man har berejst Egnen og kender den saa godt. Det er sandt nok, at man har været derude, men jeg maa maaske nu til Slutning berøre, hvordan en saadan Rejse kan forme sig. Det er jo behageligt for os at komme ud og se til Folk, de ser glade til os, de venter sig jo, at der maa ske noget, naar Medlemmer af Jernbaneudvalget kommer. Vi kom altsaa derud, Clausager fik Lov til at faa os derud en Gang i Fjor for at se paa Forholdene. Og Turen var lagt til Rette saa snildelig og viselig, at vi mødte den første Aften i Vildbjerg og endte der den sidste. Den første Nat laa man i Herning, derfra kørte man til Aulum og videre med Vogn ud til Folk Vester paa. Men der vilde det Uheld indtræffe, at det var en saadan Storm, at det blev Sandknog, som jo er god til at lukke Øjnene paa en. Man naaede ikke igennem, hvor man skulde igennem, og det gjorde, at